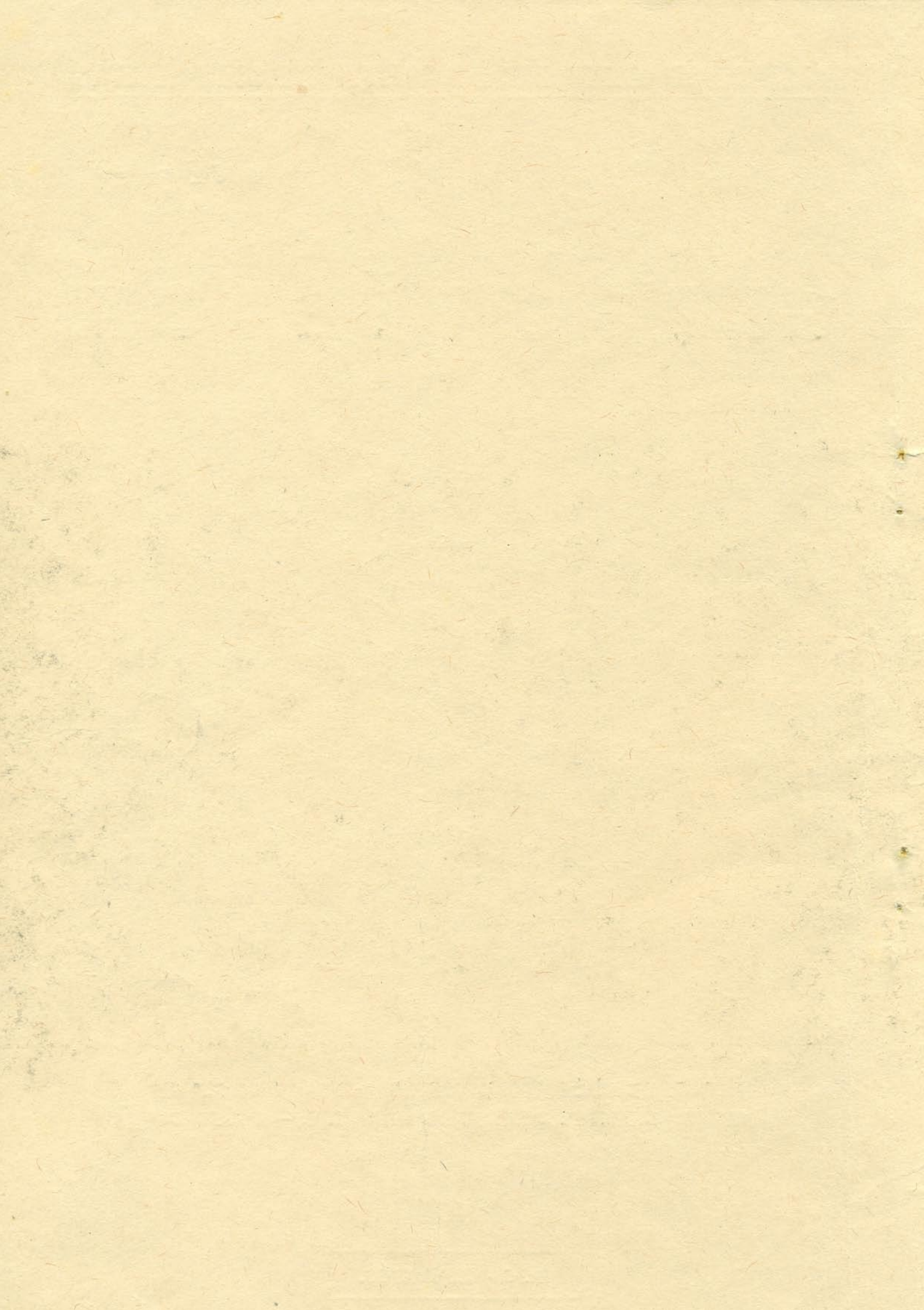

POVIJESNI ARHIV
BUŠEVAC
Broj 8/IV/9 19.66.

GLAS BUŠEVCA

PRIZOR IZ DRŽIČEVE KOMEDIJE „DUNDO MAROJE“ U
IZVEDBI DRAMSKE DRUŽINE OGRANKA S. S. — BUŠEVAC

GLAS BUŠEVCA

INFORMATIVNI BILTEN MJESNE ORGANIZACIJE SSRN - BUŠEVAC

Izdaje: Ogranak Seljačke sloge - Buševac

Glavni i odgovorni urednici: Josip Kovačević, Josip Robić
Mijo Robić, prof.

Ostali suradnici: Stjepan Robić stud.ekonom, Ivan Kos (Đoni)
Ivan Rožić. stud.filozofije

List izlazi povremeno

Godina III

Broj 6

Ožujak 1966

Nikola Katulić

PROGRAM RADA MJESNE ZAJEDNICE BUŠEVAC za 1966 godinu

Savjet mjesne zajednice na svojoj sjednici 3.1.1966 god. razmatrao je postojeće probleme u selu i u svom programu rada predviđa poduzeti slijedeće radove u ovoj godini.

1. U toku 1966 god. izvršiti početne radove na izgradnji pješačke staze kroz selo. U ovoj godini izvršiti trasiranje staze, zemljane radove i navoz šljunka.
2. Izvršiti potrebne pripreme za uređenje zadružnog doma. U vezi s tim sklopiti odgovarajuće ugovore za korištenje doma sa svim korisnicima. U predračunu rashoda i prihoda osigurati sredstva za izgradnju vodovoda u zadružnom domu, te uređenje zahoda i prekrivanje sjeverne strane krova na kino sali. Ove radove izvesti u zajednici sa Osnovnom školom i OPZ "Turopolje" Vukovina.
3. Sa organizacijom Saveza boraca poduzeti mjere radi ograde spomenika palim borcima. Za tu svrhu podnijeti molbu Općinskoj skupštini radi korištenja građevinskog materijala na školskom zemljištu, koje je otkupljeno od Zubek Josipa.
4. Pokrenuti raspisivanje referenduma za samodoprinosa sela u visini 90,000 novih dinara radi asfaltiranja djela ceste prema Turopolju i preostali dio putova u selu.
5. U zajednici sa svim ostalim organizacijama nabaviti namještaj za društvene prostorije u Vatrogasnom domu.
6. Sa Ogrankom seljačke sloge srediti arhiv sela Buševca i u tu svrhu osigurati sredstva za nabavu čeličnog ormara. Pomagati koliko je to moguće izlaženje lista "Glas Buševca".
7. Redovito održavati soske putove i poljske linije, na vrijeme osigurati šljunak i cementne role, te izgraditi mostove i pro-puste za vodu gdje je to potrebno.
8. U zajednici sa ostalim društveno - političkim organizacijama sela pretresati sva pitanja iz problematike sela i zajednički raditi na usklađivanju i rješavanju zajedničkih zadataka sela.
9. O svim najvažnijim pitanjima od općeg interesa, redovito informirati mještane sela preko zborova birača.

RAZVOJU POLJOPRIVREDE TREBA POSVETITI VIŠE PAŽNJE

Polovinom veljače održan je masovni skup članova SSRN i ostalih mještana Buševca, na temu "Aktuelni zadaci SSRN u razvoju poljoprivrede i sela."

Tom skupu prisustvovalo je preko 300 mještana. Kao gosti, skupu su prisustvovali drugovi iz RTV-Zagreb i novinar lista "Vjesnik", te republički poslanik Mihajlo Glagolić i predsjednik OOSRN - Vel. Gorice Blaž Horvačić.

Ovaj skup je organizirala mjesna organizacije SSRN-Buševac, a na inicijativu drugova iz RTV-Zagreb. (Emisija za selo), koji su preko našeg mještana Ivana Vnučeca izrazili želju da bi prisustvovali jednom ovakvom skupu u našem mjestu.

U diskusiji sudjelovalo je 15 mještana. Većim dijelom dominirala su pitanja kooperativnih odnosa individualnih poljoprivrednika sa poljoprivrednom zadrugom, gdje su se diskutanti kritički osvrnuli na poštovanje zadruga zbog slabog pružanja pomoći u mehanizaciji. Bilo je govora o problemima svinogojstva, gdje je uočeno da je današnja loša situacija (manje svinja) nastala uslijed zabrane ispaše svinja u okolnim šumama. Stariji mještani naročito su zainteresirani za poboljšanje zdravstvenog i socijalnog osiguranja poljoprivrednika. Ovo pitanje, po mišljenju diskutanta trebalo bi riješiti na taj način da se objedine doprinosi kao i prava radnika i poljoprivrednika. Mladi su mještani željeli prikazati u svojoj diskusiji zašto nevide perspektive u poljoprivredi (jer su lišeni mnogih pogodnosti koje uživaju u radnom odnosu).

Naročito je bila diskusija oko opstanka škole u Buševcu, zbog velikog broja djece i o neopravdanosti administrativnog spajanja sa školom u Vukovini.

Diskusanti su dotaknuli i druge probleme kao što su uvoz vina, koje se plaća u devizama, dok se zbog pomanjkanja sirovina, čija je nabava vezana uz devizna sredstva, otpuštaju radnici sa posla.

Kritiziralo se poslovanje "Agglomljekarskog kombinata" jer se na otkupljenom zemljištu unatrag par godina nije poduzimalo ništa (Zvornik, Laskovička).

Dotaknuta su i pitanja pomoći udovicama palih boraca NOR-a. Drugovi Blaž Horvačić i Mihajlo Glagolić na ovom skupu pokušali su prikazati našu poljoprivrednu situaciju, kao i težnje da se ona popravi.

Diskusije sa ovog skupa snimljene su na magnetofonsku vrpču te su neki dijelovi diskusije emitirani na radio stanici Zagreb. (21. veljače 1. ožujka 1966 godine), a filmski isječci prikazani su na TV-Zagreb.

P A Ž N J A!

U kancelariji zadružnog doma ili mlekari možete kupiti dnevnu i tjednu štampu i to: "Vjesnik", "Vjesnik u srijedu", "Večernji list", "Plavi vjesnik", "Arenu" i Sportske novosti.

PRETPLATITE SE NA VELIKOGORIČKI LIST

IZVJEŠTAJ O RADU OSS - B U S E V A C
od godišnje skupštine 6.3.1965 - 30.3.1966.

U vremenskom periodu od godišnje skupštine 6.3.1965 - 30.6.1966, rad društva bio je raznolik i plodan. Po tradiciji i ove godine dramska sekcija bila je najaktivnija što potkrepljuju i postignuti rezultati. Uvježbana je komedija Carla Goldonija "Sluga dvaju gospodara" koju smo izvodili na pozornicama Buševca, Velike Gorice, Novog Čića, Lekenika, Lomnice, i Garešnice. U međuvremenu pokušalo se na obnovi Ogrizovićeve "Hasanaginice" međutim zbog slabog interesa glumaca ovaj pokušaj je pao. Zatim se prišlo realizaciji komedije Marina Držića "Dundo Maroje", kojeg smo izveli u Buševcu, Kućama i Vukovini. 27.3.1966, u čast međunarodnog dana kazališta izvedena je u Buševcu repriza "Dundo Maroja".

Knjižnica je radila preko cijele godine, nabavljeno je i nekih knjiga. U cjelini uzeto s njenim radom ne možemo biti zadovoljni, što je pomalo rezultat i samih mještana koji su pokazali slab interes za njezin rad.

Za povjesni arhiv prikupljeno je prilično vrijednih dokumenata, ali problem sigurnog pohranjivanja i dalje ostaje otvoren.

Informativni list "Glas Buševca" izašao je nažalost, samo u dva broja.

Osim ovih stalnih društvenih aktivnosti organizirali smo izlet autobusima na Plitvička jezera tako da je i naših 96 članova imalo prilike da se divi prirodnim ljepotama.

Na godišnjoj skupštini koja je održana 19.2.1966, donesen je plan rada za tekuću godinu. Ovaj plan, koji je po opširnosti preizvishao sve prethodne, prisilio je novi Upravni odbor da se ozbiljno prihvate posla kako ovaj plan ne bi ostao samo mrtvo slovo na papiru.

U novi Upravni odbor ušli su:

Predsjednik: Črnko /Josipa/ Matija
Potpredsjednik: Črnko /Franje/ Stjepan
Tajnik: Robić /Mije/ Ivan
Blagajnik: Kovačević /Jure/ Đurđica
Ostali članovi: Bobesić Zvonko, Kirin /Stjepana/
Ivan, Detelić /Mate/ Slavica,
Robić /Ivana/ Ivan i Robić /Franje/ Jurač

Nadzorni odbor: Ivan Kos-Doni, stud. Stjepan Robić, i Stjepan Robić (pintarov)

Za referenta dramske sekcije izabran je stud. Ivan Rožić, za referenta Povjesnog arhiva, stud. Stjepan Robić, a za knjižničarku Marica Rožić.

PREDGOVOR PLANU RADA

Ovogodišnji plan rada Ogranaka Seljačke sloge, jeste jedan od najopširnijih i najsmionijih planova u povijesti našeg društva. Šest raznih sekcija dokaz su širokog kruga djelatnosti naše organizacije. Neke od njih osnovane su prvi puta ove: (Fotogino sekcija) ili pred dvije godine (Glas Buševca i Povijesni arhiv).

Ovo je nesumnjivo jedan od dokaza svestranog prodiranja kulture i umjetnosti u naše mjesto.

Naša organizacija tradicionalni je nosilac društveno-kulturno-prosvjetne aktivnosti u našem selu već skoro pola vijeka. Historija nam je priznala da je naš Ogranak Seljačke sloge osnovan prvi u Hrvatskoj (20.4.1920. godine). (I prosvjetno društvo, čitaonica i tamburaški zbor osnovani su još 1912 godine). Ona nas bodri i upućuje da ne prekinemo tradiciju naše braće, očeva i djedova, već da i dalje nosimo štafetu prosvjete.

Tjera nas da idemo u korak sa vremenom. Da i mi sa svojim malo skromnim sredstvima dajemo vidljiv doprinos progresu našeg čovjeka.

Mnogi naši mještani - oba spola i svih godina starosti, našli su svoja mjesta u našem društvu, u bogatom društveno-zabavnom životu i širokoj djelatnosti naše organizacije. Što time postižemo?

Postižemo to, da i naši mlađi slijede put starijih, onaj put koji je potreban za proširenjem njegovog znanja, kulture i izgrađnje svoje vlastite ličnosti kao čovjeka. Nezaboravimo, da je društvo ono koje može pojedinca uzdići i odbaciti, ako on ne želi da slijedi ljudske norme, dostojne života svakog građana.

Borimo se zato da nađemo svoje mjesto u društvu. Da naše znanje ne istrune u nama, već da se koristimo s njime mi i zajednica.

PLAN RADA ZA 1966 GODINU

- Dramska sekcija:
1. Uvježbati igrakaz "Turopoljski top" za Festival amaterskih kazališta Hrvatske.
 2. U jesen uvježbati komediju "Sitne Duše" Fadila Hadržića.
 3. Formirati tehničku ekipu za svaku pojedinu predstavu.
 4. Proširiti glumačke prostorije u Zad. domu.
 5. Nabaviti 6 stolica i 6 ogledala u sobi za šminkanje.
 6. Nabaviti kostime za svaku pojedinu predstavu. (formiranje vlastite garderobe).
 7. Uređenje pozornice, rasvjetnih tijela, kulisa i sl.

Pjevački zbor

1. Obnoviti pjevački zbor i folklornu g sekciju.
2. Sa pjevačkim zborom nastupiti u Buševcu, Vel.Gorici i na "Zagrebačkim ljetnim igrama"

Knjižnica:

1. Izvršiti sabirnu akciju knjiga po selu.
2. Nabaviti financijska sredstva od svih društvenih organizacija u selu i kupiti: Opću Jugoslavensku i školsku enciklopediju. Statistički godišnjak za 1965 god. i Zbornik br. 2. (Narodni život i običaji) od Dr-a Antuna Radića. Također i ostale knjige prvenstvenu u antikvarijatu.
3. Godišnju upisninu u knjižnicu povisiti na 2 N.dinara.

Povijesni arhiv

1. Izvršiti snimanje na magnetofonsku vrpču:
 - a) razgovor sa starijim ljudima,
 - b) važnije događaje, svečanosti i društvene manifestacije.
2. Pisati o životu kod nas (prema "Zborniku").
3. Prikupljanje sve arhivske građe.
4. Izvršiti statistički popis sela i anketu.
5. Organizirati izložbu slika (natječaj) pod nazivom "Buševac na slici nekad i sad".
6. Dati nacrtati skicu Buševca,
 - a) Stare kućne zadruge,
 - b) Kuće danas.
7. Dobaviti sve dosad izašle brojeve "Velikogoričkih novina" i "Velikogoričkog lista" i uvezati.
8. Nabaviti plakate svih prikazanih igrokaza u Buševcu i drugi propagandni materijal za raznih drugih svečanosti i društvenih manifestacija.
9. Prikupiti štampu i materijal koji govori o našem mjestu i ljudima.

10. Znameniti i zaslužni Buševčani od 1590 - 1940 god.
(Biografije i fotografije)

Foto kino sekcija:

1. Osnovati foto-kino sekciju od naših članova koji se žele baviti sa fotografisanjem ili kino amaterizmom.
2. Kupiti fotoaparata, a za početak rada posuditi, a kasnije kupiti kinokameru, jednu od 3 formata 8 mm, 9,5 ili 16 mm.
3. U ekipu uključiti režisere, (dramaturge) scenariste i glumce dramske sekcije.
4. U kino klub "Zagreb" Trg žrtava fašizma 14 upisati par naših mladića za obučavanje snimatelja i montažera.
5. Snimiti teme putopisnog, igranog, sportskog, reportažnog, obiteljskog, zdravstvenog, dokumentarnog ili eksperimentalnog karaktera.

Glas Buševca

1. List će izlaziti po kvartalima svaka tri mjeseca i to: U ožujku, lipnju, rujnu, i prosincu mjesecu. Ukupno 4 broja.
2. Za svaki novi broj na naslovnu stranicu bit će štampana nova fotografija. Rubrike ostaju iste.

Josip Kovačević (licitar)

IZVJEŠTAJ SA GODIŠNJE SKUPŠTINE SD "POLET"

=====

Kao što je većini mještana poznato, 6. veljače održana je godišnja skupština Sportskog društva "Polet", na kojoj su pored članova bile zastupljene sve mjesne organizacije. Sam rad skupštine protekao je burno, naročito kad je počela diskusija o podnesenim referatima. Iz referata se vidi da unutar Sportskog društva "Polet" rade, pored nogometne, šahovske, stolnoteniske i kuglaška sekcija. Najbolje rezultate postigla je šahovska sekcija, koja se natjecala u dvije konkurencije: Omladinskom općinskom prvenstvu i Seljačkim sportskim igrama. U oba natjecanja naša je ekipa osvojila bez konkurencije prvo mjesto. Nogometna momčad osvojila je osmo mjesto u prvom b razredu, što predstavlja neuspjeh s obzirom na izbor dobrih igrača s kojima raspolažemo.

Kuglaška i stolnoteniska ekipa sudjelovala su na Seljačkim sportskim igrama i osvojile su treće mjesto. To je vrlo dobar rezultat ako se uzme u obzir da smo u tim granama sporta početnici. Vrijedna pohvala je kuglaška sekcija, koja ne raspolaže kuglačkom dvoranom, a članovi su, iako stariji po godinama, imali toliko volje da putuju u Veliku Goricu na natjecanja. Dalje se iz referata vidi da je naše društvo materijalno najjača organizacija, koja je pružila materijalnu pomoć gotovo svim ostalim mjesnim organizacijama. Pomoć su primili, DVD, AS omladine, Glas Buševca i Aktiv žena.

Prostor ispred zadružnog doma i na Križanji asfaltiran je također sredstvima Sportskog društva. Omladinska organizacija se obavezala da će sagraditi rukometno i odbojkaško igralište. No, sve je to ostalo samo obećanje. SK "Polet" je sa svoje strane obećao da će nabaviti sve potrebne rekvezite i da će pružiti materijalnu pomoć. Rekviziti su nabavljeni, ali nažalost, izgleda samo zato da stoje kod oružara. Na igrališta se i dalje čeka, tko zna dokle!? Žalosno je da omladina, kojoj bi ta igrališta služila, nije pokazala većeg interesa. Možda će ga pokazati ove godine?!

Nakon podnesenih referata razvila se diskusija koja je trajala puna tri sata. Iz diskusije se vidi da su i uprava i nogometaši protekle godine zatajili. Uprava je mnogo obećala, a malo uradila. Igrači su opet pokazali, da ne osjećaju skoro nikakvu odgovornost prema upravi klupa i samom Buševcu. Disciplina je bila na najnižem nivou. Izgleda, da je to rezultat slabog kontaktiranja između uprave i igrača. Ni jedni, ni drugi nisu pokazali volju da se to ispravi, a rezultat je osmo mjesto na tablici.

Na kraju diskusije izabrana je nova uprava, u kojoj su zastupljene sve sekcije koje djeluju unutar Sportskog društva. Za predsjednika izabran je Blaž Katulić, za tajnika Ivan Robić (Majneričkin) za blagajnika Josip Kovačević (licitar), tehničkog referenta momčadi Ivan Katulić (koč) za tehničkog referenta juniora Stjepan Robić (pintarov) za šahovsku sekciju vodi Marijan Rožić (Nikole), a stolnotenisku Stjepan Rožić.

Po dužini trajanja i po otvorenoj diskusiji bila je to jedna od najplodnijih skupština Sportskog društva, posljednjih godina.

Na svojoj prvoj samostalnoj sjednici novi Upravni odbor razradio je plan rada za 1966 godinu. Planom je predviđeno da se sve sekcije osposobe za natjecanja i nogometna za natjecanje u I b razredu, a kuglačka, šahovska i stolnoteniska za Seljačke sportske igre.

Predviđeno je da se uredi igralište, postavi staza do svlačionice, te da se uredi i sama svlačionica.

Igralište će se dati snimiti horizontalno i visinski da bi se dobio plan za buduću izgradnju. Predviđeno je i uređenje društvenog doma. Uvest će se vodovod, te ukoliko bude potrebno popraviti će se krovnište.

Ako bude interesa priređivat će se svake subote zabave u društvenom domu, koji će trajati do ponoći.

RASPORED PRVENSTVA

SD "POLET" - BUŠEVAC

XII kolo	13.3.66.	"Jedinstvo" (D.Selo) - "Polet"	1:1
XIII "	20.3.66.	"Polet" - "Budućnost" (S.Kraljevac)	5:2
XIV "	27.3.66.	"Naprijed" (Gradići) - "Polet"	1:0
XV "	3.4.66.	"Polet" - "Borac" (Vukovina)	2:2
XVI "	10.4.66.	"Orač" (Rakarje) - "Polet"	1:2
XVII "	17.4.66.	"Partizan" (Lukavac) - "Polet"	1:1
XVIII "	24.4.66.	"Polet" - "Sloga" (Odra)	7:0
XIX "	8.5.66.	"Mraclin" (Mraclin) - "Polet"	1:2
XX "	15.5.66.	"Polet" - "Udarnik" (Kurilovac)	
XXI "	22.5.66.	"Jedinstvo" (M.Mlaka) - "Polet"	
XXII "	29.5.66.	"Polet" - "Polet" (Klara)	

OBAVJEST KNJIŽNICE

U nedelju 5 lipnja članovi Ogranka seljačke sloge izvršit će sabirnu akciju knjiga po selu. Umoljavaju se naši mještani koji žele pokloniti kakove knjige knjižnici da ih pripreme. Imena darovitelja bit će objavljena u "Glasu Buševca".

KONCERT U BUŠEVCU

=====

Vrhunski umjetnici, članovi Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, održali su u Buševcu 6. studenoga 1965 god. komorni koncert. Koncert je održan za učenike škole u Buševcu i za učenike viših razreda osnov. škole Vukovina.

Program je bio sastavljen od komornih djela naših i stranih kompozitora a izveli su ga: prvak opere HNK Franjo Paulik, tenor, prof. Rajko Dobrinić harfa, Karmen Ladika flauta, prof. Josip Škunca violina i prof. Ivica Pavleković oboa. Slušaoci su bili oduševljeni izvedbom Dvoržakove "Humoreske", Saint Saënovog "Labuda" i Renierove skladbe "Na obali potoka" te su burnim pljeskom pozdravljali izvođače, a naročito tenora Franju Paulika.

Nakon otpjevanih dviju Hatzeovih pjesama "Serenada" i "Majci" oduševljenoj publici, otpjevao je ariju Ive iz Gotovčeve opere "Đerdan". Poslije ovoga publika se još više oduševila i pljeskom tražila "još", zato je Paulik još otpjevao Vašekovu ariju iz opere "Prodana nevjesta".

Na buran pljesak publike, očito razdragan rekao je: Volim muziku, ona je neprocjenljivo blago. Zatim je počeo pričati o gostovanju Zagrebačke opere u Japanu i o uspjehu, koji je naša opera tamo postigla. Poslije koncerta, opkoljen djevojkama i mladićima koji su tražili autograme, rekao im je: Imate zlanu mladež. Volio bih opet doći k vama u Buševac i održati jedan koncert pjesama i opernih arija. Ako me pozovete, ja ću se drage volje odazvati i doći. Ovaj koncert organizirao je odbor muzičke omladine u Buševcu. Pošto je uključena i Osnovna škola Vukovina u muzičku omladinu, tako da abonmane MO ima preko 70 omladinaca i omladinki.

Nastup "Male scene" 25-og prosinca 1965

U subotu 25-og prosinca, nakon godinu dana od prošlog nastupa opet je nastupila pred novogodišnje praznike omladinska "Mala scena", koju je ovaj puta zastupala ekipa izvođača "Sjene",

Program je bio skoro isti po temama kao i prošle godine tj. sastavljen od kratkih skečeva, pjesama naših pjevača uz pratnju električnih gitara "Albatrosa".

Novost je bila nastup naših djevojaka u sviranju električnim gitarama dok su sve skečeve pisali naši omladinci. U programu su između ostalog nastupile naše već renomirane i poznate junakinje sa humorističke strane lista "Glasa Buševca" BAREK I MAREK, a tekst je napisao stalni pisac "Bareka i Mareka" Stjepan Robić student ekonomije. Tema je bila o vječnim ljudskim problemima "ženidbi", koja je na selu, osobito zimi, uvijek aktualna. Đurđica Kovačević i Verica Crnković odglumile su dobro svoje uloge i ovaj puta se oprostile sa našim čitaocima "Glasa Buševca", gdje će umjesto njih izlaziti malo humora i na račun muškaraca pod naslovom "ŠIMUN I ROK" = Pod tim naslovom odmah se pojavio i skeč. Sadržaj je bio dobar, ali sama postava je trebala biti drugačija, jer je na sceni bilo malo govora, a više mimike i gestikuliranja kartaša, igrača, stolnog tenisa, te djece, koja sa pračkama gađaju oko nosa mirnim posjetiocima TV-programa. Tokom programa su već naši poznati pjevači Verica Đuretić, Mira Rožić i Katulić Drago ubrali zasluženi pljesak. Od samih skečeva je "Vjenčanje" (napisao Ivan Rožić stud. filozofije) najviše nasmijalo naše gledaoce. Sadržaj je bio interesantan, izvođači "mladenci" su pokazali dobru glumu. Doduše Štimac Ivan kao "mladenac" je malo previše lamatao rukama i micao čitavim tijelom.

Prošlogodišnji trio Rožić-Gulan-Rožić citirao nam je vrapca "Cike Cake Hoj hoj hoj", koji je bio nešto blaži od prošlogodišnjeg ali ipak jednako interesantan i aktuelan. Vrtio se oko novog dinara i naših novih problema. "VRABAC" u recitaciji Đurđe Kovačević, Ivana Horvačić i Verice Črnko je govorio o starim i vječnim problemima u selu i u društvenom životu. "RAPORT" u pjesmi Bože Kajganić, Verice Đuretić i Ivana Robić (Kosičin) govorio je o istoj temi samo drugim riječima. Od skečeva je još bio izveden "IVO ROBIĆ U BUŠEVCU" idejno zamišljen dobro ali ga je trebalo bolje obraditi i uvježbati dok je muzički sastav "The mrcinište" trebalo ispustiti, jer je oneraspoložio publiku kao i posljednja točka "IZVIĐAČI U ŠUMI". Kod ovakvih programa treba imati u vidu, da ne smije nikako trajati, duže od 2 sata, a osobito kada se organizira poslije programa i ples. Nadalje je važno napomenuti da se sa uvježbavanjem programa počne na vrijeme a ne da se sve radi u zadnji momenat. Ipak je pohvalno, da se kod nas gaji i ova vrsta kazališno-unietetske umjetnosti, te da su ove tekstove pisali naši mladići. Sadržaj gotovo svih skečeva je bio pretjerano smještan, no oni su ipak većinom govorili o našim problemima i našim slabostima te na taj način podsjećali na našu svakidašnjicu.

USPJEŠNA PREMIJERA "DUNDA MAROJA"

=====

Nestrpljivo iščekivani dan konačno je došao. Došla je subota 15. siječnja 1966 god. i sa njome premijera komedije "Dundo Maroje" od našeg dubrovačkog književnika Marina Držića, koju je za pozornicu priredio Marko Fotez. Zbog ovog, nama nepoznatog, dijalekta vladala je bojazan da naša publika neće moći pratiti tekst. Uprkos toga smisao nepoznatih riječi iako ne uvijek bio je razumljiv. Istina dijalozi nisu uvijek bili "dubrovački", ali su se ipak vješto uklapali u ovu ljepo uigranu komediju. Gledaoci su u likovima i komisi, koja izbija u sukobima između oca Dundo Maroja i sina Mara, uočili vječni sukob između starih koji se boje za svoje "stare nemoćne dane" i zato postaju škrtice i mladih koji rasipaju novac u traženju zabave i bezbrižnog života. Nesporazumi postaju uvijek između mladih i starih i zato su gledaoci s interesom pratili izvođenje.

POMET, - Božo Kajganić, svojim nastupom na pozornici odmah je osvojio simpatije publike.

Nastup djece na trgu unio je živost u komediju. Pojavom starog DUNDA MAROJA, - Ivana Rožića (Nikole) i njegovog slugu BOKČILA, Stjepana Rožića (Petra), bili smo na čistu da je ovo velika predstava. Pred nama se pojavio Dundo Maroje kakvog smo mogli samo zamisliti. Ivan Rožić je savladao ulogu, svojim kretnjama i govorom. Njegov kostim i maska bili su originalni, te smo iznenađeni nestrpljivo iščekivali svaku riječ i svaki pokret starog trgovca, iako su njegovi koraci nekada bili i prebrzi za njegove godine. Njegov sluga Stjepan Rožić bio je stvoren za ovu ulogu, majstorski uvježbanu, koji je u stopu pratio svog gospodara, a da se svojom ulogom nije našao u njegovoj sjeni.

MARO, Ivan Črnko, sin starog Dunda Maroja, svojom figurom odgovarao je ulozi osvajača žena i pustolova. No njegove kretnje trebale su biti življe i akcije hrabrije. Ovdje ima malo slabosti u njegovog slugu POPIVE, - Dragutina Rožića, koji se trebao malo više žrtvovati i potpuno savladati tekst uloge. Uprkos toga oni su premašili naša očekivanja.

PERE, - Verica Črnko (Josipa)? Marova vjerenica prilikom susreta sa Marom trebala je više radosti pokazati. Nakon 3 godine sresti osobu koja se voli i traži je tren u kome srce bukta i usne drhte. Njezina pratilica BABA, Marica Rožić (Stjepana), uspjela nam je dočarati stariću, vjernu pratilicu i čuvara ove lijepe djevojke.

LAURA, - Barica Robić (Janka), u nekim momentima trebala je biti ma-
živilja, ali za ovaj prvi nastup ona je bila dobra. Dok je pravo iz-
nenadenje bila njezina služavka PETRUNJELA, - Biserka Rožić. Živa,
hrabra i temperamentna sa svojim vragoljastim kretnjama držala je
u napetosti publiku svojom veselom pojavom. Radnja je tekla brzo
ujednačeno, gotovo se i nisu primjećivali kratki zastoji pojedinih
glumaca zbog preskakivanja teksta, a pauze između činova bile su kra-
tke - gotovo da i nisu postojale. ONDARDO DE AUGUSTO, Ivan Robić (Ive-
na), trebao je, svakako, imati masku starijega čovjeka.

UGO TEDEŠKO, - Ivan Štimac, vrlo dobro je odglumio bogatog i zalju-
bljenog Nijemca. Ostali glumci bili su na visini svojih uloga, te je
ova predstava bila u rangu, onih velikih predstava koje je izvela
stara garda glumaca OSS-e.

Ovo je lijepo priznanje redatelju Ivanu Rožiću koji je svojom
prvom režijom pokazao da može nastaviti put svojih prethodnika da
nije zaostao iza njih. On je studiozno obradio svaki lik, njegov go-
vor i kretnje. U nekim scenama uspješno je obradio trenutne i spore-
dne uloge u pozadini glavne radnje (mizanscene) što smo do sada ri-
jetko vidjeli. Ta predstava dokaz je da u Buševcu ima mnogo mladih
talenata koji svoje znanje žele i pokazati.

Ponosni smo svojom 43-godišnjom tradicijom i ljubavlju koju
naši ljudi gaje prema kazališnoj umjetnosti svojim radom i uspjesima,
držeći na taj način prvo mjesto u našoj općini. Kulise je, prema od-
ličnom crtežu redatelja, izradio naš priznati i talentirani majstor
Vladimir Pospišil.

Kulise se nisu morale mijenjati ni u jednom od 3 čina zato ih
je bilo lakše složiti i one su mogle ostati trajno lijepe u svakom č-
činu kao nove zbog svoje dobro zamišljene postave-prikažavši nam Rim
u XVI stoljeću. Kostimi su bili originalni iz Hrvatskog narodnog kaz-
lišta, što je uveliko doprinjelo uspjehu ove komedije. Maske prema za-
misli redatelja izradio je Vladimir Pospišil. Rasvjetu je uredio Iva-
Črnko (Franje). Ivan Štimac postavio je na pozornicu žljebove u koje
su smještene sijalice, koje svojom svjetlošću obasjavaju lica glu-
maca. Posjet nije bio onako velik kakav je zaslužila ova ekipa, zbog
opravdanih momentalnih razloga. Bilo bi dobro da se komedija izvede
još jednom i to u nedjelju kada su bolji uslovi za veći posjet, jer
će mnogi poželjeti da vide nastup naše družine.

KUČE, subota 19. ožujka 1966

Komedijom "Dundo Maroje" u Kučama, naša je dramska družina
otvorila turneje po okolnim mjestima.
Glumačka ekipa imala je nekih izmjena glumaca umjesto Ivana Robića
nastupio je Franjo Horvačić. Subotnja predstava bila je dobra. No
onaj štimung koji je vladao na premijeri nije se osjećao, zbog ma-
njeg posjeta (bila je zabava u Podotočju i Rakitovcu, a i vani je
puhao vjetar i bilo je hladno) na kojeg smo mi naučeni. Preglasno ša-
ptanje imalo je lošeg efekta na gledaoce i glumce. Pojedini glumci
moral bi već jednom u potpunosti savladati uloge, a ne da sa svojim
neznanjem kvare tok čitave predstave i otežavaju glumu svojim kole-
gama. Predstava je doživjela lijep uspjeh, pa i pljesak na otvorenoj
sceni. Novost je bila nastup djece u zadnjem prizoru, što je dokaz
dobre režije.

Publika u Kučama pokazala je da se naša publika najviše inte-
resira za dramsku umjetnost. Evo što je izjavio jedan stariji Kučan:
Kad Buševčani dođu kakvu priredbu davat ja idem navek glejt, jer
znam da oni navek neke dobroga daju. Umalo zbog prevoza nije došlo do
odlaganja gostovanja.

Naime, zbog nesporazuma nismo dobili vojni kamion iz Plesa. Ali je kombi OPZ Turopolje, spasio situaciju došavši u zadnji čas na intervenciju predsjednika OSS. Ovim zakašnjenjem mi smo ipak izgubili dosta posjetilaca.

VUKOVINA, petak 25. ožujka 1966.

Ovo je bilo prvo, a vjerojatno i zadnje, gostovanje naše družine u Vukovini. Posjet je bio ispod svake kritike. Premda je bio radni dan, a što je najgore vrijeme je kao za inat bilo loše kao i u Kučama, padao je snijeg i puhao vjetar, tako da je sve ovo omelo planirani posjet. Nežadovoljni slabim posjetom, glumci su bezvoljno nastupili, bez one živosti i volje koja je potrebna za potpun uspjeh predstave. Publika je ipak otišla zadovoljna ljepotom svega što im je pružila ova dobra komedija.

LEKENIK subota 26. ožujka 1966.

Naši plakati u Lekeniku nestali su sa stupova, gdje su bili postavljeni nekoliko dana ranije. Žalosno da se je to dogodilo u ovakvom selu kao što je Lekenik. Zbog toga je posjet bio slab te je dramska družina donijela odluku, što se prvi puta u našoj društvenoj aktivnosti dogodilo da odustanemo od prikazivanja predstave.

BUŠEVAC - repriza, "DUNDO MAROJA" u čast 27. ožujka -

MEĐUNARODNOG DANA KAZALIŠTA

Premda je ovo treća po redu predstava u Buševcu (na generalnoj probi bila su školska djeca) ona je i opet bila posječena, a to je i imalo utjecaja na dobro raspoloženje glumaca. Čitava ekipa žrtvovala se se više, a nekih bitnih izmjena nije bilo ni u kreaciji glumaca. Predstavi je prisustvovao i predsjednik Saveza amaterskih kazališta Hrvatske, drug Ivo Mikulić. Ovu posljednju predstavu "Dundo Maroja" napustili su zadovoljni gledaoci i glumci.

TUROPOLJSKI TOP

Prema pripovijesti Augusta Šenoa "Turopoljski top" stud. Ivan Rožić napisao je igrokaz Turopoljski top. U samom igrokazu ima nekih izmjena. Naime, u igrokazu je kao centralna ličnost postavljen mladi Ferketić, tada pristaša ilirskog pokreta u borbi protiv mađarizacije hrvatskog naroda. Tako se ovom predstavom i mi pridružujemo proslavi:

130 - godišnjice hrvatskog narodnog preporoda

Radnja u ovom igrokazu događa se u jednom turopoljskom selu. Tu je umješan i turopoljski top sa grada Lukavca. Ova će predstava biti za nas interesantna baš zbog toga što se govori o turopoljskom topu i Turopoljcima.

Prva poljoprivredna trbina u Buševcu

Održana je u četvrtak 10. ožujka o.g. u sali vatrogasnog doma. Ovu tribinu održalo je Društvo agrotehničara Zagreb i Gradsko vijeće Narodne tehnike. Predavanja su popraćena filmskim projekcijama uske vrpce. Prikazani su filmovi: o hibridnom kukuruзу o mužnji krava itd. i na kraju umjetnički srtani film "Mali vlak".

Odaziv mještana bio je velik. No naši su mještani više kritizirali, nego li se za nešto konkretno zainteresirali i tako agronomi nisu mogli dati savjete i više govoriti o prikazanim filmovima, kada lju di nisu pokazali zato interes.

Naši mještani u posjetu HNK

U utorak 29 ožujka ove godine, Aktiv žena SSRN - Buševac, organizirao je posjet mještana Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu. Odaziv je bio velik i 30 ljudi pošlo je autobusima poduzeća "Slavija trans" Petrinja, koji subili zato naručeni, u Zagreb, da vide operu "Ero sa onoga svijeta" od Jakova Gotovca. Usput su razgledali i etnografski muzej. Zadovoljni ovakvim posjetom izrazili su želju da se organizira još ovakvih posjeta u godini. Dok je bilo pojedinaca kojima se ovo naše vrhunsko umjetničko djelo nije svidjelo. Ovu operu gledali su u Zagrebu još 1955 godine članovi našeg ogranka seljačke sloge.

Stjepan Popović, istraživač ekonom.

INTERVJU NA MARGINAMA JEDNE PROŠLOSTI

Nedavno, jedno nedeljno prijepodne, bili smo gosti Mare Seve najstarijeg stanovnika našeg sela. Našli smo ju u veselom raspoloženju među članovima njene obitelji. Kad smo ju zamolili za razgovor, bila je veoma uzbuđena te nam je rekla: "A kej vam bum pripovedala, kat ne znam o čemu bi govorila znam toga puno".

Mara je rođena 1875 godine u Rakitovcu, a stanovnik Buševca je od 1960 godine. Gotovo uvijek je nasmijana lica, tako svježa, da bi rijetko tko pomislio da joj je devedeset i jedna godina. Starica nera da izgovora "91 godina", ali često spominje svoju prošlost - svijetli dosije, koji je jedino vraća u mladost, mislima naravno i-ako je u tim danima njen život bio veoma težak.

Razgovor smo nastavili kad je Mara počela pričati o svom životu: - Još kak malo dete, morala sem biti velika, a ne dete da više od dvajset let, kak je to onda bilo. Bačila sem se s tkanjem platna i prodavala ga v Sasvete, Kašinu, Zagrebu i drugde i to sem najviše išla pešice. Premenjala sem pet hiži de sem živela, tri puta se delila i saki put sem trebala stvarati život sebe i dece. Bez muža sem već pedese i jedno leto.

Znači da vam je život tada bio najteži!?

Najteže mi je bilo navek kad sem bila betežna i kat mi je muž mrl. Na licu starice su se pojavile suze.

Kojim danima, odnosno čemu ste se najviše veselili u životu:?

Najviše sem se veselila kak i drugi, Vuzmu i Božiću, samo onda su se jele gibanice i mleko.

A kad ste zamuš išli? - upita praunuka.

I onda - odgovori prababa, - smješeći se, te nastavi:

Predi nek se išlo na zakon morali su mladići iti na izaman (vjeronauk) tak i ja svojem. Jenput je mega muža, onda još dečka. župnik pokojni Batić rekel da moli, nek nastavi molitvu od polovice pak dale. Onda mu je on rekel, Gospon velečasni, ja znam moliti samo od početka, a ne s polovice.

Mladost Mare Sever ipak nije "crna". Slobodno vrijeme i blagdane provodila je u veselom društvu.

Ples i pjesma nije joj bila jedina zabava. I danas si ona često zapjeva.

Najomiljenija njezina pjesma je posvećena njenom mužu:

Da su meni oči sokolove,
da su meni krila labudova,
Letjela bih do dragoga svoga,
Do dragoga svoga, do njegova groba.

Crna zemljo daj mi se otvori,
Drago moje daj mi se ustani,
Da ti ljubim tamno lišće tvoje,
Drago moje al me srce boli.

Alaj me je srce zaboljelo
Kad me moje drago ostavilo.
A nikad me odboljeti neće,
Kad u zemlji leži moje mило cveće.

Da li se sjećate kako je izgledao Buševac za Vaše rane mladosti?
Jako malo pantim, samo par hiž v Buševcu.

Osjećate li se Buševčicom ili Rakitovčicom i gdje vam je ljepše?
Neznam, sat sem tu. Tam mi je bilo lepo, a tu mi još lepše.
Samo me je strav kad idem prek ceste k susede, već me je skoro
avuto pogazil.

Znate li čitati?

Znam s knjige samo boga moliti. Kej piše v knjige znam čitati,
a onak kak v knjige piše ja ne znam pisati. E, više ja ništa ne znam
sada spitavajte nu - i pokaže na snahu.

No, prije nego što smo joj se zahvalili i zaželjeli još mnogo veselih godina, ispričala nam je Mara Sever, ipak, još mnogo interesantnih događaja.

Mato Detelić

ORANICE MOJA

Od oca sam te naslijedio
Još od ranih mojih dana
I, uvijek sam čuo riječi
Ljubi je sinko -
Kako sam je i ja ljubio
Da očevih staračkih usana

I, ja sam te ljubio
Održao sam taj amantet.
Obradivao sam te
I, zasijavao te
I, brao plodove tvoje
Hranio sam djecu svoju
Moj proljetni cvijet
I, ponosan sam bio
Na cijeli svijet.

Pa otkud sada na te mržnja
Kad sam ostario
I, tužna nevolja koja
Gdje su one divne želje
I, ljubav ona prema tebi.
Oranica zemljo moja.

Moj je otac dao meni
Ljubav prema tebi
Amanet na svoja usta
A, sad si mi na teretu
Jer daće na tebi rastu
A, ti si mi ostala pusta
Moj proljetni cvijet
Ostavio oranico tebe
I, ja amanet svoj
Nemam kome dati
Iz svojih staračkih usta.

POCOVIJESTI TUROPOLJA
=====

Diobne običajne ustanove
u plem. općini turopoljskoj

(Objavljeno u "Vjestniku kr., hrv.-slav.-dalm. zemalj. arhiva godine I sv I, Zgb. 1899 str. 31).

1770. 28 va Martu in Pleszo. Knez Janko Arbanasz, koj je ta vno-
let bil občinski sluga i fiškneš, povedal je zbog vpućenja
oficirov, kakova je navoda bila od starine vu Turovom Polju.
1 mo Kada se brati delé navada je, da g. span ide na del k oni hi-
si, koji se budu delile, i da se dá terminus 15. dan, za koji
trud g. spana ide vd prvi pod najbolšem: stanje pako i marka
moraju se preceniti po rodbinski, obed pako i drugi stroški
moraju biti skupni od vsehise.
- 2-do. Kada se sestre del vzimljene od bratov ali bratičev ili striči-
čev ali vzimlje jedna sestra ali 5,6 ili više, tuliko mora sa-
ma jedna dati, kuliko i vno go sester i vu takovom delu terminus
postavlja se vu hisi g. homeša, same pako stranke, koji del vzi-
mlju vse stroške podnesti; od vsega ide 6 dukat.
- 3 tio. Kada koja ženska glava sama prez brata ostane od svojega otca i
i prosi od drugeh bratinskoga dela, onda takaj ide vol g. spana
iliti comeša, i strošak hisni.
- 4 to. I tak vu takovom bratinskom delu takova ženska glava ima takaj
del vu marke, svivjah, stanju i vu vsem pohištvu i gibućem
- 5 to. Dugi starinski ako su penezni moraju se po vseh delneh stran-
koh podnesti; ako su pako žitni moraju suportovati vse one stra-
nke (na glave, aliti persone računajuć) koje su pomogle posudje-
noga žitka potrošiti: Del pako vu vinu ide na koseve iliti perso-
ne, koje su pomogle vu tersju delati, kakti i žitek.
- 6 to. Koje su gode stranke ingeruju vu delni sud ali stričićne ali
sestrične ali tece, vsaka takova persona mora dati dukata ali
muška ali ženska persona.
- 7 mo. Od suda pako j nikaj više neide cameša, nego spomenuti vol ali du-
kati, nego dijaku mora se trud zabez platiti, i sudi se daju
van pod pečatijom španovum, nei pako velikum občinskom.
- 8 vo. Brati takaj moraju sestram, vsaki sestri dati haljin, to jest
suknju i telicu ali mesto halje for 1 gr. 5 i mesto telice for.
1 gr. 5.
- 9 no. Ako je koj pastir, koj svinje pase, za ženitbu, navada je, da
se njemu prasac, koji zvan dela, koj je med strankami, da.
- 10 o. Exmišuša ide for. 1 gr. 5 na dan, to jest assessova ali vicea-
ssessova, slugi pako občinskom iliti prisežniku vsaka stranka,
koja dela prosi, mora dati gr. 5 na dan; kada se pako brati de-
le ali žena, koja bratinski del vzimlje, tak ide občinskoga
prasec dve lete star, od žitka pako gotovoga, ako se ne mogu po-
goditi, i občinski je del; občinski ima deseti vagan od vsega
žitka.
- 11 mo. Kada je del kada je pšenica, herž i jačmen posejan, ali se mora
na sloge podeliti, ali pako skupa požeti i na snope podeliti.

12 mo. Ženski spol mesto dvornega mesta mora se van vu najbolšeh zemljah contentirati et quidem ako je je jeden brat jedna sestra, najprede se mora dvorno mesto premeriti i kuliko je go-der dvornoga mesta vsega tuliko se mora dati dobre zemlje skupne vu polju i kaj od onud ostaje, ono jednako dele; ako su pako postavemo (pretpostavimo o.p.) 3 brati, 3 sestre, tak dvorno mesto mora se prede premeriti na troje i kuliko jedna strana trejta dvornoga mesta čini tuliko vsakoj sestri mora se dati vane iz zvanških bolšeh zemelj i kad se tak za dvorno mesto namire onda druge zemlje međ sobum dele.

Per me Ioannem Plepelic U.N.C.T. Assessorem m.p.

Emilij Laszowski

IZ POVIJESNOG ARHIVA BUŠEVCA
=====

Mato Detelić: NAŠE SELO BUŠEVAC (nastavak)

(Društveno-politički i kulturni život našeg sela od 1863. god. do Drugog svjetskog rata, a i poslije. Kratki historijat bivše Zemljišne zajednice plemenite općine Turopolje, u kojoj zajednici je bilo i naše selo, a s njom usko vezano kroz to razdoblje)

ŽIVOT I OBIČAJI NAŠIH LJUDI

Godine 1908 selo Buševac dobiva osnovnu petogodišnju školu u selu Buševcu.

Kako općina Vukovina kojoj je pripadao i Buševac nije mogla ili nije htjela, sagraditi školsku zgradu u našem selu - iznajmila je od Rožić Ivana (bartinoga) jednokatnu zidanu zgradu, koja je poslužila za smještaj škole. Unajmljen je bio samo gornji kat u kojem su bile dvije prostorije za učiniće, te učiteljski stan od jedne sobe i kuhinje. Tu zgradu dao je sagraditi neki židov Kern, koji je na tom posjedu imao gositonu, a od njega je to sve kupio Rožić Ivan (bartin). Prvi učitelj u toj našoj školi bio je učitelj Milan Vitković sa ženom i dvoje male djece. Rodom je bio iz okolice Bjelovara.

Učitelj Vitković bio je veoma dobar i miran čovjek naobra- zovan i pametan i veoma dobar nastavnik. Učio je svih pet razreda sam i djeca su dobro napredovala u učenju i bio je pohvaljivan. Sjećam se - kad su djeca završila peti razred, da je mnogo radio na tome, da bolji daci nastave daljnje školovanje - ali u ono doba bio je bez uspjeha. U to vrijeme izašao je zakon o obaveznom osnovnom školovanju i tako je prošlo vrijeme kad su se djeca sastajala na ulici. Ranije dok su jedni išli u školu u Vukovinu, a drugi nisu jer nisu morali, rugali su se oni, koji nisu išli u školu ovima koji su išli u školu.

Hej - hej - ti moraš v školu - ja - ne-moram - moji - su - mene - ja - pa - zva - di - liii - a tebe tvo - ji - ni - su-mo - ji - su va - pa - bol - ši - od - tvo - ji --
Vu - či - te - lu - su - paj - ce - ka da - lii --

Došlo je malo bolje doba za prosvjetu u našem selu.

Godine 1908 braća Antun Radić i mlađi brat Stjepan osnovali su

"Hrvatsku Pučku seljačku stranku"

Ondašnja Austro-Ugarska vlast sprečavala je na svakom koraku te osnivanje stranke ali je tadašnjim zakonom ipak dobivena dozvola protiv te stranke borila se sva gospodska i mađarska kamarila i bacala kojekakve ljage na braću Radić, a tadašnja klerikalna stranka, koja se zvala "Pučka Stranka", optuživala ih je pred narodom i u crkva-
ma, da su bezbošci, krivovjerci itd.

Zbog takvih napada i u našem selu teško se isprva ulazilo u tu stranku jer smo imali u selu nekoliko familija takozvanih mađarona i puškaša, a te familije bile su na glasu još onda kao prve. - A to su bili naši Kovačevići i Kosi (cesarovi) koji su još onda pomagali gospodske i popovske intrige protiv braće Radića. No usprkos svega toga pioniri slobodne hrvatske seljačke misli, a to su bili oni koje sam već ranije napomenuo, pristupali su kao pristaše i članovi u stranku i ako ponegdje i tajno. Braća Radić izradili su i program stranke i prva tačka tog programa glasila je: Hrvati i Srbi su jedan narod.

Braća Radić obrazlagali su tu tačku sa stanovišta jer u Hrvatskoj živi priličan broj srpskih seljaka osobito u Baniji, i Kordunu pa ako se vodi seljačka politika ne može se mimoći ni njih jer u jednom selu žive i Srbi i Hrvati zajedno, međaše na polju zajedno u jednoj se crkvi krste između sebe se žene i kume i jednom se bogu mole. Braća Radić izdali su i svoje stranačko glasilo: "Slobodni dom" sa geslom: - Vjera u Boga i seljačka Sloga, koje je izlazilo kao tjedni tjednik i širio se po svim našim selima.

Godine 1909 Plemenita općina Turopolja prodala je tristo - do petstogodišnji hrastovu šumu pod našim selom zvanu mali Topolovac. Tu šumu kupila je privatna trgovačka firma "Filip Deutsch i sinovi" koja je imala i svoju vlastitu pilanu u Turopolju nazemljištu zajednice Turopoljske, ona je plaćala rentu za to zemljište.

Godine 1909 i 1910 šuma je hametom posječena. To su bila ogromna stabla u promjeru na panju po 2 - 3 metara, a visoka po 20 - 30 metara. Tom sječom šume prestao je divlji i dirljivi guk golubova i crkut čvoraka, čavkanje čavki i klik jast ebova jer je ta šuma bila leglo i zaštitnica milijuna ptica.

Naše selo ostalo je sječom te šume bez zaklona od sjevernih vjetrova i bez jednog dobrog pašnjaka, jer je na tom šumskom zemljištu 1911 godine posađen žir i postala je šumska branjevina. Uslijed takvih prilika u našem selu došlo je do poteškoća u ispaši stoke i konja te su naši ljudi bili primorani na daleku ispašu u doljni turopoljski lug. - Svako proljeće i svaku jesen odgonili su krave i konje na turopoljske zajedničke livade - Krči i Vratovo i ostajali na njima na ispaši u proljeće do 1. svibnja, a u jesen od košnje livada do snijega.

Jalovu stoku kao junice i junce ostavljali su preko cijele godine, u šumi turopoljskog luga Klenovi Vratovcu i po ostalim predjelima u kojima je bilo paše: - Duga greda, Trnač itd.

Za stoku su imali po šumama napravljene obore, a za svinje su imali stanice sa drvenim svinjcima u kojima su bile svinje u ljeti i zimi.

Takovi stanci bili su po šumama kao mala sela - u Klenovi u Grbačevoj gredi, i na Trnaću i Dugoj gredi. Uslijed teške šumske ispaše stočni fond je postepeno opadao. No zadržalo se pomalo svinjogojstvo, osobito svinja turopoljske pasmine koja voli šumu i blato jer je u svim turopoljskim šumama bio dobar svinjski rov sa glistama i raznim hranjivim korjenjem.

Uslijed dosta teških životnih prilika godine 1912 manji dio naših seljana odlazi za zaposlenjem u industrijsku pilanu Turopolje a drugi veći dio odlazi legalnim putem u Ameriku.-

Godine 1913. Austrijska vlast zatvara legalni put u Ameriku, a naši seljaci odlaze opet masovno u Ameriku ilegalnim putevima preko granice Austro-Ugarske monarhije. -

Tako je naše selo ostalo sa malo mlađih ljudi na selu. Uz siromašniji odlazili su u Ameriku i bogatiji seljaci, jer se u ono doba u Americi dobro moglo zaposliti i zaraditi. Dolazi kobna 1914 god. i s njome prvi svjetski rat. Buktinja za oslobođenje južnoslavenskih naroda od tuđinske vlasti - dostiže vrhunac. Sve ilegalne organizacije rodoljubne i revolucionarne omladine rade punim snagama. Dana - 8 lipnja 1914 godine ubijen je u Sarajevu u porobljenoj Bosni austrougarski prijestolonasljednik Franjo Ferdinand sa svojom ženom Sofijom. Ubio ga omladinac čak osmog razreda Gavrilo Princip član omladinske ilegalne organizacije - "Mlada Bosna" Atentator je uhvaćen kao i mnogi članovi te revolucionarne organizacije.

Ovoj grupi revolucionara bilo je suđeno odmah 23 listopada i petorica su osuđeni na smrt vješanjem, jedan na doživotnu tamnicu, sam atentator i još dvojica uslijed malodobnosti na 20 godina teške tamnice, a ostali na zatvor od 3 - 16 godina. Vlast Austro-Ugarske pokrivala je za atentat kraljevinu Srbiju i navijestila joj rat.

Rusija se digla u pomoć Srbiji i navijestila rat Austro-Ugarskoj. -

Njemačka je stigla u pomoć Austro-Ugarskoj. Francuska se digla protiv Njemačke, Engleska i Amerika u pomoć Francuskoj, Srbiji i Rusiji i tako je nastao prvi svjetski rat koji je trajao pune četiri godine. Prilikom mobilizacije iz našeg sela, svi mlađi i sposobni, koji su bili kod kuće, odmah su pozvani u rat. U tom prvom svjetskom ratu iz našeg sela poginuli su: Mijo Katulić (tebekov) Nikola Detelić (Manjerov) Stjepan Detelić (krenjkov) Josip Detelić (pavlov) Stjepan Kovačević (volar) Mato Črnko (folkov) Petar Vinter (vintarov) Ivan Robić (serežab) Franjo Rožić (števičin) Stjepan Rožić (dragičin) i Dragutin Gelner (gelnerov).

Ukupno 11 naših Buševljana dalo je svoje živote braneći tuđinsku vlast.

Zbog zadružnih i poslije individualnih dioba naše Buševačko polje bilo podjeljeno na sitne zemljišne parcelice, a među su između njih bile krivudave. Neke parcele nisu imale prilaznih puteva nego je vozio jedan preko drugog zemljišta i uz takve prilike kod obrada zemljišta dolazilo je do čestih svađa zbog međa, zbog paše, zbog vožnje. Zbog svih tih razloga i teškoća naše selo zaključilo na sučijskoj sjednici da se ondašnja kraljevska zemaljska vlada zamoli, da na našem polju provede komasaciju na trošak zemljišne zajednice, plemenite sučije Buševac.

Iako je bio rat zemaljska vlada odobri molbu našeg sela i u jesen 1916 godine pošalje u naše selo jednog mladog geometra Ivana Hogla koji je do 1918 godine proveo komasaciju na našem polju. Komasacija je provedena po tadašnjem sucu Janku Bobesiću kome je bio perovođa Josip Robić (kolar), jer je sudac bio nepismen. - Izabrali su komasacioni odbor koji je vodio kontrolu i pomagao sudu i geometru kod sprovođenja komasacije. Tom komasacijom naše je polje dobilo sasvim drugi izgled. Umjesto 20-30 pa čak i 40 - parcelica kako su imala pojedina domaćinstva, bilo je bačeno sve u dvije - tri velike parcele. Napravljene su prolazne linije, tako, da se može na svaku parcelu bez ičije štete. To je mnogo olakšalo obradu, međe su postale ravne i mnoge svađe i štete su prestale.

(nastavit će se)

Š K O L S K A R U B R I K A
=====

Verica Dianežević VI b

M a j k a

Zar je netko draži i miliji na ovom svijetu nego li majka? Ona nas tiješi u svakoj tuži i jadu. I zar se mogu zaboraviti njene brige i muke koje je prepatila bdijući svake noći uz nas? Ne, to se zaista ne može zaboraviti. Bili smo još mali kad se majka brinula za nas i zapravo nismo znali, čemu ona, ali sada kada smo porasli, shvatili smo što ona znači. Teško je djeci koja nemaju majke, teško je jer ne poznaju ženu koja pruža roditeljsku ljubav, koja je dio djeteta. I kada su sjetni požele, da je tu ona žena koja bi ih tako t utješila, ali nje nema. Ona spava zauvijek ili je negdje daleko u nekom drugom kraju i ne misli na onoga koga je ostavila kod kuće.

Kada vidim majčine ruke, izmučene od rada, u srcu nas obuzima tuga i pomislimo kako joj je teško, ali ona ne mari za to. I kada vidi svoje dijete, usne joj se razvuku u blagi smješak. I kada dijete vidi majku, kako ga gledaju njene tople oči, kao od stida spušta glavicu. Ali to je od ljubavi prema majci, I sada kada se približuje 8 mart to dijete koje zaista voli majku donest će buket cvijeća za njezin Dan.

Ivica Tomašić VI b

Proljetni dan

Gle malu vočku poslije kiše
Puna je kapi na ih njiše
I bliješti suncem obasjana
Čudesna raskoš njenih grana.

Sunčano je i grane su ponosne, posute pupovima koji će uskoro procvasti, Plavi svod je bez ijednog oblaka, samo povjetarac puše sa zapada. Popodne su se navukli crni, oblaci kao noć. Od jednom se spusti strahovit pljusak, kao da će beskrajno padati. Izadem van do vočnjaka. Tamo je sve pokriveno bisernim kapima, trava, grane, stabljika, sve to bliješti na suncu. Male barice vode slivaju se jarčićem. Lijepo je gledati ovčnjak poslije kiše. Kad se sunce sakrije iza blistave šume na zapadu, nestane te čarobne slike. Opet se tužan vratim kući u kojoj već bliješti, kao biser sa vočki, električna s svjetiljka.

Verica Tačković VI b

Proljetni dan

Granulo je proljeće, promjenljivo, čas hladno, čas toplo. U rano jutro kad prvi zraci sunca počnu provirivati, diže se gusta magla, pokrivajući široka polja i rosne livade. Gusta kao dim, hladna zastire vid. Ledeni mraz pokriva travu, štipa za nos i najljepše je sjediti u toploj sobi.

Tada sunce probije maglu i obasja sve oko sebe. Budi usnule svijetove koji sakrivaju svoje malene glavice u travu. Miluje ih svojim nježnim rukama i otvara modre latice. Cijeli biljni svijet razveseljuje svojom toplinom.

I kad je u najvećem poslu, dolazi veliki oblak i natkrije cijelu šumu. Počinje pljusak, ali sunce je opet jače. Otjera oblak daleko iznad rasnih livada. Opet obasja šumu i cvijeće, a kišne kapi njišu se na zelenim listovima, padaju na tlo pjevajući: "Din-dan-din-dan,-din-dan". A razdragano sunce se radosno smješi.

Ivica Robić
uč. IV raz

Izlet u šumu

Poslije snijega i zime došlo nam je proljeće kojemu se i ja veselim. Jednog dana išao sam u šumicu da nabere cvijeća. Cvrkut ptičica me čjelim putem pratio. Osjećao sam radost. Došao sam do potoka. Bistra voda je žuborila i skakutala s kamena na kamen. Zazelenile se šume, polje i livade; Sve je dobilo lijepu proljetnu haljinicu. Tu i tamo vidio sam vjevericu, tamo žuna marljivo kljuca svojim kljunom po drvetu. Tražeći cvijeće rastjerao sam veliki roj šarenih leptira. Teško mi je otići iz te čarobne šumice. Ali, našao sam utjehu u onom cvijeću kojega sam ubrao.

Brankica Robić
uč. III raz.

Proljeće

Kad je stiglo novo godišnje doba proljeće, sunce je sve jače i jače počelo grijati svojim zlatnim zrakama. Priroda je oživjela i oželenjela. Ljudi su pošli na radove: u vrtove, polja, vinograde i voćnjake. Đači vešelo trče u školu, vešele se proljeću. Ptice selice vratile su se s juga, veselo cvrkuću i donose novu radost. Sve je veselo pojavom novog godišnjeg doba, doba koje se zove proljeće.

ZDRAVSTVENA AMBULANTA - TUROPOLJE

(Radno vrijeme)

Svaki dan: Povijanje i injekcije od 7 - 9 sati vrši tehničar
Lječnik opće prakse od 7-17 sati - dr. Radica

Zubna ambulanta

Srijeda - Pratičika od 13,30 do 17 sati dr. Bačani.

Četvrtak i petak Konzervatira od 13,30 do 17 sati dr. Bujas

- Bolesnici koji su osigurani preko poduzeća ne plaćaju preglede u ambulanti, a lijek dobiven u apoteci sa receptom plaćaju 60 starih dinara po lijeku.
- Poljoprivredni osiguranici plaćaju 50% ambulantnog liječenja i 100% lijek u apoteci.
- Školska djeca ne plaćaju ambulantno liječenje, ali 100% plaćaju lijek u apoteci.

U Turopolju 1.4.1966 godine.

SAVJET VINOGRADARIMA

Nikola Katulić
ing. agronomije

Zaštita vinove lože od peronospore

Peronospora je najraširenija bolest vinove loze. Prenesena je iz Amerike na podlogama, koje su se uvozile radi borbe protiv trsne uši - filoksere. Godine 1885. pronađeno je sredstvo za zaštitu od peronospore, a to je modra galica.

Peronospora na vinovoj lozi napada list, grozdiće u cvatu, bobice, mladice i sve zelene dijelove. Na listu se pojavljuju blijedo-žute pjegice, masnovodenaste. Te pjegice traju par dana, a nakon par vlažnih i toplih noći na donjoj strani lista pojavi se bijela prevlaka. Kasnije te bijele prevlake posmeđe, jer je tkivo lista odumrlo. Na tom odumrlom tkivu peronospora više ne živi, već se širi na zelene dijelove lista i dalje ga razara.

Kad napada na grozdić u cvijetu grozd je pokriven bijelom prevlakom poput paučine. Za par dana grozdić se posuši i posmeđe. Napad peranospore na cvijet je najštetniji jer uništi do 50% cvjetova.

Napad na bobice može biti dok su još sitne. I bobice kod napada peranospore su pokrivene bijelom prevlakom. Slični su znaci napada i na zelene dijelove loze.

Svojim napadom na lozu peronospora smanjuje količinu priroda i kvalitetu grožđa kao i vina.

Brzina razvoja peranospore ovisi o temperaturi i vlazi. Kod hladnijih i visokih temperatura razvija se polaganije, a najbolje se širi kod srednjih temperatura od 16 - 19 °C uz optimalnu količinu vlage (kiša - sunce).

Suzbijanje peranospore vrši se prema stečenim iskustvima u praksi i prema utvrđivanju razvoja same parazitske gljivice - peranospore. Razvojem gljivice bave se antiperanosporne stanice, koje objavljuju vrijeme prskanja.

Kod praktičnog iskustva ravnano se prema razvoju loze i količini oborina (kiše). Ako ima dovoljno vlage i ako je povoljna temperatura od 16 - 19 °C vršimo redovito 2 prskanja prije cvatnje, i to: prvi put kad su mladice duge oko 15 cm, a drugi prskanje pred samu cvatnju. Ako je proljeće suho ne mora se vršiti drugo prskanje prije cvatnje. Za vrijeme cvatnje nije poželjno prskati, već se treće prskanje vrši odmah iza cvatnje. Četvrto prskanje dolazi 14 dana iza trećeg, a peto 14-20 dana iza četvrtog. Daljnja prskanja provode se ako je to potrebno što ovisi o toplini i oborinama. Broj prskanja dakle nije tačno određen i negdje je potrebno vršiti čak 8-10 prskanja, a nekad je dovoljno i 2-3.

Prskati treba prije nego što se pojave znaci oboljenja peranospore (masne mrlje i bijele prevlake). Najbolji uslovi za razvoj peranospore je unutrašnjost čokota (trsa) pa je potrebno prskati unutarnji (donji) dio lista, jer se na donjem dijelu peranospora najviše razmnaža.

Otopina galice mora biti fino raspršena po svim dijelovima lista, grozdića i mladica. Da bi se čokot bolje poprskao preporuča se se prskati prije vezanja mladica.

Za suzbijanje peranospore najviše se upotrebljava bordoška juha (otopina modre galice sa vapnom) Kod mladih vinograda te za prvo i drugo prskanje preporučuju se organski fungicidi.

Bordoška juha upotrebljava se u koncentraciji od 1 do 1,5%, to znači na 100 lit. vode 1-1,5 kg modre galice i 1,2 kg gašenog vapna.

Kako se priprema 1% bordoška juha?

Da bi se pripremilo 100 l. bordoške juhe (modre galice) treba dvije posude i to: jedna od 50 l, a druga od 100 l. Dan ranije uzmemo u krpu 1 kg galice i objesimo na štap u 10 l vode. Preko noći galica se otopi, a u vreći ostane samo nečistoća. Ako treba brzo otopiti galicu onda ju otapamo u toploj vodi.

U drugu posudu od 100 l. stavimo drugi dan 40 l. vode i 1,2 kg gašenog vapna koje treba procjediti na krpu da nam ne začepi prskalicu (špricu).

Tako dobijemo otopinu vapnenog mlijeka. Sada otopinu galice polagano sipamo u otopinu vapnenog mlijeka i dobro promiješamo. Poželjno je napraviti toliko galice da se potroši isti dan, jer ako stoji duže vrijeme ona se zgusne. Ako smo je napravili više i želimo da nam je dobra kroz više dana dodajemo na 100 l. galice 100 g šećera ili 1 lit. mlijeka. Ovako pripremljena juha kvalitetna je i kroz 10 dana.

Vrlo je važno da se pridržavamo pravila o dodavanju vapna tj. da na 1 kg galice dodajemo 1,2 kg gašenog vapna. Ako bismo dodali više vapna oslabili bi djelovanje galice, a ako bi vapna dodali premalo, galica može opržiti lišće. Pridržavanjem ovih uputa povećava se uspjeh uništavanja peranospore, a postiže se kvalitetnija i kvantitativnija berba.

PRVE ŽRTVE SAOBRAĆAJA U NAŠEM MJESTU

U ponedjeljak 18.10.1965 pala je prva žrtva automobilskog saobraćaja u našem mjestu. Od kuće do kuće se pronijela vijest: "čovjek je pogazen" bilo je to nedaleko od zadružnog doma, pred kućom Mate Katulića. Odmah se nije moglo ustanoviti tko je žrtva nego je tek u Velikoj Gorici po ličnoj karti utvrđeno da je to Kata Črnko (Kokotečka), žena od 50 godina stara. Ljudi su se uzrujali zbog ove tragedije.

Mještani još nisu zaboravili tu nesreću kad je već u ponedjeljak navečer 10.1.1966 godine opet odjeknula tužna vijest Franju Petračića pogazio je auto i to svega 50-ak metara od njegove kuće. Mnogi mještani su pošli da vide tu nesreću. Vidjeli su na cesti mrtvo tijelo unesrećenoga, njegov bicikl u jarku, a pored jarka osobna kola sa registracijom Siska broj SI 17-12. Ta kola srušila su a vjerojatno i usmrtila Petračića, a zatim je preko njega prešao i autobus. Tko je kriv za ovu nesreću reći će komisija, koja je došla na lice mjesta. Jedino je istina da je Franjo Petračić u svojoj 32-oj godini prestao živjeti i to onda, kada si je stvorio novi dom i bolji život.

Radio je u DIP-u Turopolje, a jedno vrijeme sproveo je i na radu u Zapadnoj Njemačkoj. Poginuo je u času, kada je mogao uživati u plodovima svoga rada sa svojom ženom i sinom. Otišao je od nas naglo, bez oprostaja od svojih novih mještana Buševčana, među koje je došao živjeti iz svog rodnog mjesta Rakitovca. Među nama je bio naš, uvijek prijazan i sa svakim dobar. Zar ove tragedije nisu dovoljne opomene za nas, da je krajnje vrijeme da počnemo ozbiljno raditi trotoar kroz selo, da energično tražimo da se na ulazima u mjesto postave oznake za ograničenu vožnju za više od 40 kilometara na sad, da već jednom prestane ta suluda vožnja po glavnoj cesti. Budemo li i dalje šuške prešli preko toga, ovakovih će nesrednih slučajeva biti i više. Trgnimo se, da zaštitimo živote svoje braće, svoje djece i vlastite, dok mnogima od nas ne bude prekasno!

Filip Kos

"PRIPOVIJESTI IZ LOVAČKE TORBE"

Hrabri zečić

Bilo je to jednog proljetnog dana. Kao lovočuvar obilazio sam rajon po buševačkom polju. Kad najjednom opazim vrana kako pikira na zemlju i opet se vraća u zrak i tako ponavlja nekoliko puta. Znao sam da želi nešto uhvatiti te krenem u tom pravcu da vidim koja je to životinja. Zanimalo me što vrana tako uporno nastoji uhvatiti. Vrana, vidjevši da se približavam, odleti i ja opazim mladoga zečića. Prišao sam mu bliže. Zečić nije bio stariji od 4 tjedna. Tog trenu zec potrči prema meni. Kamo će sad, pomislim u sebi, a zec ravno na mene. Čučnem i pružim ruku pred njega, a on mene zgrabi zubima za prst. Trznem i brzo maknem ruku, a one skoći meni pod noge, zgrabi me zubima za čizmu i počne štrapati nogama. Začudim se što mu je i uzmaknem nekoliko koraka ali zečić potrči za mnom. Stanem ali on opet napada; dotrči do mojih nogu, zgrabi zubićima za čizmu i capama štrapa. Uхватim ga i ponesem dvadesetak koraka, a zatim spustim. Krenem, a zečić za mnom. Što da napravim? Dosjetim se, uhvatim zečića i odnesem u pšenicu. Tu sam ga ostavio i otišao i tako me je izgubio.

Što je bilo s tim malim zekom? Zec je vranina poslastica i zato kad ga je spazila ona ga je odmah napadala. No, kad je zečić vidio da mu prijete opasnost, počeo je napadati i braniti se premda je neprijatelj bio mnogo jači od njega. Tako je spasio svoj život.

Ljubav prema mladunčadi

Nakon velikih kiša, koje su padale nastala je poplava. Narasle su velike vode, svi su potoci nabujali i razlili se po nižim terenima. Kad se voda povukla krenuo sam da obiđem lovišta na našem polju kad odjednom nešto neobično opazim na jednom grmaku zajku u stojećem položaju. Pridem, ali se na ne maknu. Tada opazim da je mrtva. Zanimalo me od čega je uginula. Pregledao sam sve u uvjerio se da je ona htjela i morala uginuti.

Imala je pokraj sebe leglo sa pet svojih malih zečica. Bio je to dosta nizak teren. Kad je voda počela rasti ona nije htjela napustiti svoju mladunčad, već je mislila da će ih možda spasiti. Voda ju je opkolila i rasla. Mladunčad se podavila, a ona nije htjela napustiti to mjesto već se uspravljala kako je voda nadolazila, tako se i udavila. Ljubav prema vlastitoj djeci bila je jača od smrti. Ona se radije udavila nego da je ustavila svoju mrtvu djecu.

H U M O R

ŠIMUN I ROK v bertije

Posle svih ovih praznika, Nove godine i sega veselja, već je pomalo došlo na videlo gde se s kim ima i da bi negde mogla biti po tera svadba kak je to već i red pred fašinek, a naši dečki Rok i Šimun su na dobu došli. Momci su vojsku završili i sada zagledavaju, a bome se i opitavaju kod naših dragih selskih, tajnih babskih agencija za te stvari nebi li se terom z odom našla kakva dobra i prihvatljiva prilika za obe strane. Tak je baš ovaj naš drug, o terem bi vam štel pripovedati, a bome i on o mene, igral stolni tenis s nekakvim loparkom. Najte misliti ne igra on to radi svoga sportskog duha terega nosi od male nog, nek radi toga da nebi zaostalo druge dečkarcov kad to igraju si pak zake nebi i on akrobacije stvaral po biljaru.

Kad sam došel na tribine sel sem si na sanduk od pive, a ne po običaju na kartaški stol, lepo sem i uljudno pozdravil s našim: "litru vina sim" ,.....

Ooo! Dobar večer: Kak si Rok čujem iza teniskog stola, baš kad je Šimun drapil onu malu lopticu da me je pogodila, verujtē mi, potreba bi se od moju glavu.

Daj prestani već jenput s tom loptom, kaj navek moraš pōjne tuči čul se z drugog kuta glas nekolicine kartaša. Nu jeli ti to kej ide? Oje... ide ide, ali nejde tak kak nam je išlo negda prasičkanje kad smo bili mali - sečaš li se ti toga, ha, jesmo se prasička i predlani iako nismo bili mali.

Čekaj malo da završim igru onda se bumo ozbiljno pospomenu- li, već se nismo dugo videli. I došel je po času ... Šimuna sam jedva prepoznal kak je stejnāl, ali je jako bil vesel iako je zgubil. Daj mi reči kakve te čudo doneslo tu.

E kakvo, tož ni čuto donesel sem mesto mame na mlekaru mleko. Aaaa tak... sad znam poke si išel na mlekaru. Čul si ti da su naše ženice bile naslikane v Mlekarskom listu, pak si mislil valda da budu i denes slikali nebi li se i tvoj kipec nutre našel. Znaš nebi to bilo na odmet nek te vidi tera cura z drugoga sela.... kej znaš kej bi se moglo s toga ziti. Čuj Šimune, lepo te prosim da ne noreš, nek idemo domom pak ti budem ja na putu se povedal kaj se žene za tebe spominjaju. Aje pak idemo veli Šimun, ali poprečki čez vrte, jer po vulici je opasno iti kak i sam znaš.

Kak čujem dragi Šimun za tebe se čuje kojekaj, da si se dal u oglas Večernjaka kakti dobra prilika navel da se zainteresirana osoba javi pod tvoj broj. Ali posle čujem da ti ništa nije uspelo i da den denes se ni nigdo javil.

Drugo, negde si išel oko tuđe oblukov pak ti je jeden dober kućečuvař podrapal tur. Jel to istina? Nu, kaj ti veliš na to se skupa, jeli to tebi treba. Sećaš li se kaj ti je rekel tvoj "sujeni" tast: Ižicu imaš, štala ti ne treba, za svinec je lako, a zdenec i kupanj buš imal zajedno z susedom ako ti bu treba kad bu žena išla ha halinja prat. Nu dobro, dobro, prestani s tim, Rok nek mi reči jesi li bil skoro na zabavi i to vane. Je.. bil sem prek jarka morem ti reč da je segde jednako. Tamburaši segde igraju dekile su dosta uobražene hajt za strane nebi bilo ni žudo, ali za naše ima takovih "princeza" tera neće sakim našim dečkom plesati veli, da je zauzeta iako nije. Čemu to? E čemu lepi moj, mot je jako bogata, mot je jako lepa ili intelegentnija od druge. Druškane moj, baš pokažu svoju intelegenciju... obratno je mot od spomenutoga, gdo ne veruje, nek izvoli malo razmisliti o tome. I dale kad platiš dva deci nekog pića da dobiš čak i samo-jeden. Za sada toliko, brate moj, ostalo ti bum povedal pred putnimi vrati... Požurimo dok su tura cela.

REZULTAT

Mika: Štef! Kakov je rezultat na nogometne utakmice?

Štef: Jeden je igrač odvežen v bolnicu, a dva v ambulantu.

ŠTEF I FRANCEK SASTALI SE NA ŽELJEZNIČKOJ STANICI

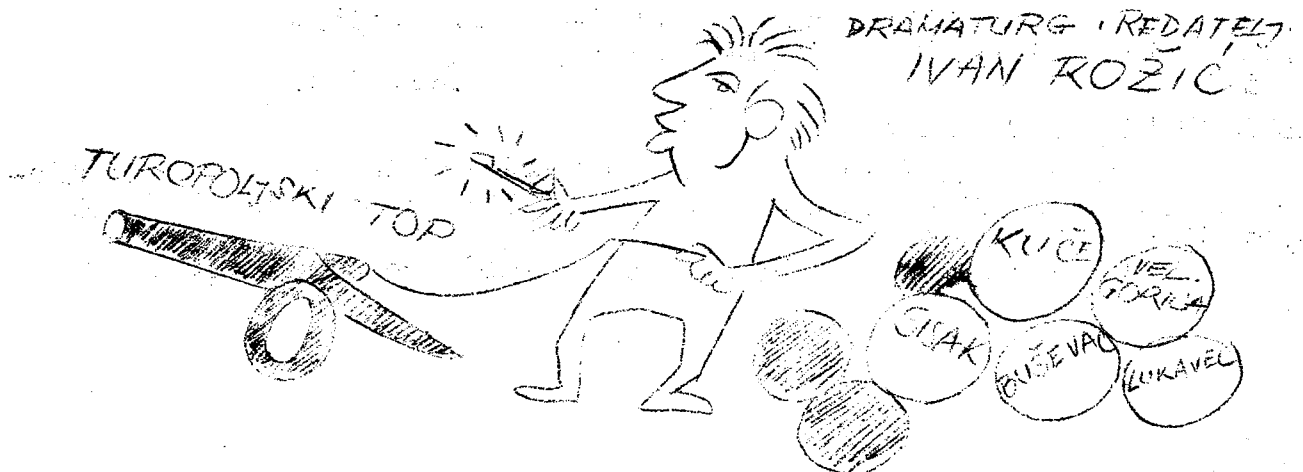
Francek: Štef, pak kej si ti to?! A kam ideš?

Štef: Ja bogme vojsku. Tam odkud ti sada ideš.

Nek Francek, reči ti meni, kak je vojske? Vele da tam saki bedak dobro prejde, Ti si onda sigurno dobro prešel.

Francek: Ne boj se Štef! Ti buš onda puno bole prešel.

TUROPOLJCI ZBOR !

ROĐENI VJENČANI I UMRLI U 1965 GODINI

R o đ e n i

1. Peternac Josipa Snježana	2. 1.1965.
2. Detelić Ivana Damir	11. 1.1965.
3. Kovačević Vlade Ivica	19.1.1965.
4. Rožić Ivana Kruno	24. 1.1965.
5. Bobesić Zvonka Krunoslav	26. 1.1965.
6. Kompes Ivana Darko	2. 3.1965.
7. Črnko Josipa Krunoslav	15. 3.1965.
8. Periša Zlatka Tihomir	26.5. 1965.
9. Detelić Ivana Neno	11. 6.1965.
10. Antolović Franje Željko	21. 6.1965.
11. Grđan Nikole Branko	0.1965.
12. Kirin Ivana Jasna	6. 8.1965.
13. Robić Stjepana Snježana	11.19.1965.
14. Detelić Franje Vesna	29. 9.1965.
15. Petrlin Franje Ksenija (N.S.)	23.10.1965.
16. Robić Juraja Zlatko	2.11.1965.
17. Kovačević Josipa Marijana	5.11.1965.
18. Žugaj Stjepana Željko	12.11.1965.
19. Rožić Štefice Suzaha	29.12.1965.

U m r l i

	Rođen	Umro
1. Vinter Josip	25. 8.1900	13. 1.1965.
2. Robić Janko	11.10.1892	26.1. 1965.
3. Rožić Josip	8. 3.1905	18. 2.1965.
4. Kovačević Ivan	14. 2.1887	3. 4.1965.
5. Bartolin Josip	1. 3.1937	19.4. 1965.
6. Dijanežević Zdenko	1. 7.1965	3. 7.1965.
7. Črnko Kata	28. 7.1905	18.10.1965.
8. Detelić Judita	28.11.1891	15.12.1965.
9. Bartolin Slavko (Ogulinac)	24. 6.1934	11.11.1965.

V j e n č a n i

1. Robić Mijo i Hajduk Biserka	10.1. 1965.
2. Katulić Nikola i Novosel Vera	21. 2.1965.
3. Črnko Mijo i Grđan Slavica	19. 6.1965.
4. Kos Marica i Latin Ivan	13.11.1965.
5. Rožić Katica i Mrkoci Vlado	18.12.1965.
6. Bartolin Marica i Polanus Božo (Ogu-	21. 8.1965.
8. Detelić Barica i Haraminčić ivica linac)	28.11.1965.

NESLUŽBENA STATISTIKA

Prema neslužbenim podacima od 1945 do 1966 godine van Buševca udalo se 80 djevojaka, a izvana udalo se u Buševac svega 39 djevojaka.

Selo Buševac imalo je u 1965 godini 1200 stanovnika.

